

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділей і руских свят о год. 6-їй пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Св'ято Пушкіна.

На день 7. червня припадає 100-літня річниця найбільшого російського генія. Сей день обходить торжественно не лише урядова Росія, але і весь народ російський, згадуючи великого творця своєї літератури. Сі тержества нашішли відгомін і по всіх славянських землях, де відчувають племінну звязь славянських народів і собіж стремлять до відродженя культурного, до здобутя свого повного національного розвою. Таке відродженє можливе тільки на основах загально-людських ідей справедливости і пошани чужої індивідуальности. А що Пушкін став першим подвижником тих ідей в російській літераатурі, тож річниця его уродин стала загальним св'ятком славянської взаємности.

Відколи тільки дійшли до нас історичні спогади, славянські народи стогнали завсїгди під ярмом неволі. На заході виспі культуру, яку захопили через зіткненє з Римлянами, германські народи підбивали славянські племена, обертали їх в невілники і занимали їх землі; зі сходу набігні диких а хищних орд нищили широкими загонами славянські землі, мечем і огнем рівняли з землею завязки міст і більших осель, грабили всякий добуток, а людей волікли в ясир. Під такими услів'ями на славянських землях не могла гаразд розвинути ся культура, яка могла була цвісти на урожайних просторах, які они занимали та при вродженій спосібности славянського типу.

До того причинили ся і внутрішні свари та чвари між поодинокими славянськими народами, племенами і родами. Недостаток організації і за широко понятою воляю можнійших одиниць поставили силу перед правом і утворили широку дорогу самоволі. Лише на півночі, захищеній від ворожих нападів непривітним своїм кліматом, зродила ся сильна організація, що дала почин до теперішньої, великої російської імперії. Але і оперла ся на самоволі і гнеті бояр і царів та і до нині задержала сесю ціху в самодержцеві цареві і поліційній адміністрації.

Против того відвічного поневоленя, против гнету слабшого, поневоленя безборонного перший Пушкін підніс свій могутній голос і російське письменство о-св'їтив проміннями вселюдських безсмертних ідей. Він став освободителем російського духа від віковичного рабства і пониженя та звернув російську літературу на дорогу всесвітнього поступу. В тім лежить велике значінє Пушкіна, яке тепер оціняють не лише російський, але і всі славянські народи.

Та з між Славян і ми, Русини-Українці винні віддати честь віщому духови Пушкіна. Від часу поневоленя Москвою стогнала і стогне Україна під єї тяжким ярмом. Нелюдське, нечуване і здавало би ся, непонятне навіть в нинішніх часах, бруталне придавленє нашої мови в Росії, нашого письменства і цілого духового та організаційного життя, заставляє нас з вдякою і з признанєм згадати того мужа, що перший зміж Росиян підніс прапор свобо-

ди і справедливости людської без огляду на народність чи віру.

І хотяй у російських відносинах не дадуть ся вже переочити ті сліди всесвітнього поступу, то все таки власть тьми і абсолютизму сповинула густою мракою сю імперію і подув Пушкінового духа не зміг єї розвіяти. Ба навіть заморочила она не в однім і віщі очі Пушкіна. Абсолютизм російський вплинув і на сего великого духа некористно. Пушкін не завсїгди обертаєсь у сфері чистої всесвітньої любови братів-людей, як пр. наш Шевченко, а сходить частенько на низини, де національна пристрасть і самолюбство правлять думками і змаганями завистних неприятелів.

Головна вага Пушкіна лежить у его викінченій формі, у творчости на ниві російського язика. Він виробив его аж до музикальности, сотворив з него всесвітню мову, на якій російська література змогла стати у ряді перших літератур культурних народів. Чим був для Англіїців Бірон, для Італійців Данте, а для нас Шевченко, тим для Росиян став Пушкін. З его творчости виплила ціла новочасна російська література, якої найчільнійші представителі звертають ся з протестом против утискови і гнетови. Пушкін став немов предтечою великого апостола вселюдської любови гр. Льва Толстого, котрого слів правди слухає цілий св'їт у скупленю і лянній покорі.

Ціхою єства великого російського поета був високо розвинений артистичний темперамент. На всі прояви життя мав він розляглу і субтельну вразливість, уругість і свободу ума та безпосередну, інтензивну чутливість. Через те обняв він своїм духом всі сторони людської душі, з єї добрими і лихими нахонами. Се становить св'їтлу сторону его творчости, а заразом є жерелом его хиб. Пушкін був передовсім артистом і ся его артистична вдача веде нераз у притвори чисто людської, слабкої вдачі. Найшаче виявив ся в ліриці, і єї субтельне артистичне викінченє є вінцем его слави.

Згадуючи при нинішнім дни великого, російського кобзаря і віддаючи честь его заслугам не можемо не доторкнутись і наших відносин до Росії, до сеї увядової Росії, що загорнула наші землі собі на легку добич, що намагає ся всіма способами згасити українського духа, змосковщити український народ, ба навіть і тут, у другій державі витворила круг ренегатів, що як раз заходять ся сотворити тов. ім. Пушкіна, мов би на посьміховище високих почувань великого поета. Не можемо проминути сеї обставини, що під благодатним правлінням Габсбургів частина українського народа в Галичині змогла віджити своїм питомим, народним житєм і тут покклала основи до колишнього відодженя всеї Руси-України. На тепер замкнені для нас всі дороги зноситись з нашими братами за кордоном. Однак суспільність наша розвиває і кріпить народного духа, свою організацію, літературу і культуру, леліючи певну надію, що дух російський, який проявив ся в творах Пушкіна і на тій дорозі поступає безпереривно мимо цензур і адміністраційного гнету російського уря-

ду, що сей дух проломить ті завори, розібє кайдани і з нинішньої самодержної Росії зробить вольну країну, де і український народ зможе віддихнути своїм рідним воздухом. В імя тих ідей вселюдської любови і славянської, щирої та безоблудної взаємности, при нинішнім памятнім дни витасмо всіх добре мислячих братів-Росиян, що велич і силу держави не хотять оперти на голоді і нужді власного люду та на поневоленю і кривді других братних, славянських народів.

Справа Драйфуса.

Не пересуджуючи зовсїм, чи Драйфус виноватий головною зради чи ні, подаємо нині деякі більше-менше провірені вже факти з всеї афери, що будь-що-будь не найлучше св'їтло кидає на війскові суди у Франції.

Афера Драйфуса почала ся під конець 1894 р. Міністер війни Мерсіє видав 14. жовтня розказ на увязенє капітана артилерії, приділеного до генерального штабу, Драйфуса. Надполковник д'Абовіль виконав сей розказ 15. жовтня і wraz з Генрім відставив Драйфуса до військової в'язниці в Парижі, де був командантом майор Форсінветі. Від 18. жовтня до половини грудня вів слідство полковник ді Паті де Клям. 18. грудня писав Драйфус з в'язниці до жінки своєї: «Не бою ся, спи спокійно», а на другий день воєнний суд засудив его за головну зраду на деградацію і досмертне переселенє на «Чортівський острів» (на північнім побережю полудневої Америки). Підставою засуду було звісє бордеро. Аж по якімсь часі дістав ся другий акт до рук міністерства війни, свідчачий проти Драйфуса. Була се картка, писана будьто військовим аташе німецької амбасади в Парижі до такогж аташе італійського посольства, на котрій то карточці стояли слова: «Cette canaille de D...» В січні (17) 1895 р. перевезено Драйфуса з Парижа до пристати Сен Мартін де Ре, а звідси на Чортівський острів. На місце заточеня прибув Драйфус 12. марта 1895 р. і був осаджений в окремо на сю ціл збудованій хаті на острові, що ледви 50 метрів задовгий а 50—135 метрів заширокий, скалистий, майже пустий і де находило ся крім сторожи військової лише кількох прокажених. На тім зішов 1895 і 1896 рік. Аж в 1897 р. підніс справу Драйфуса віцепрезидент французского сенату, Шайер-Костнер, усумнівшись о автентичности письм, на осові котрих засуджено Драйфуса. Часовиси підхвили ті сумніви Кестнера, адвокат Драйфуса, Деманш почав дальше слідити справу, часовиси стали подавати близші вісти з уст деяких військових, що стояли близше воєнного суду, а іменно ті вісти, які подав надполковник Пікарт. Появились відтак острі критики на воєнний суд, інтерпеляції в парламенті, аж поки брат Драйфуса Матвій не написав листу до міністра війни, в котрім зобовязав ся перевести доказ, що бордеро писав не Драйфус, а майор штабу, Вальсін Естергази. Пікарта, що мав помочи Матвієви до викритя сего (нині вже провіреного) факту, вислано за те до Альжиру, а в тім самім часі виступає Естергази з картинкою «Cette canaille de D...» і каже, що одержав єї на доказ вини Драйфуса від незвісної єму грубо завоальованої дами, котрою був — як півнішше показало ся — полковник Генрі, той сам, що відтак увязнений воєнним судом номер в в'язниці ніби то

підрізавшись бритвою, а може і підрізаний, що би цілу тайну забрав з собою до гробу. Военний суд почав відтак процес проти Естергазового яко того, що мав сфальшувати бордеро і доставити звісну картинку. Естергазового воєнний суд увільнив (!) знід всяких замітів, а сей небавом переніс ся до Лондону. Се сталося в грудни 1897 р. В січни 1898 року виступив писатель Золя з замітами проти военного суду і виразив ся про сей суд дуже нечемно в письмі на адресу самогож президента республіки, Фора. В наслідок сего обидного листу висновано проти Золя процес, а коли Золя спас ся утечею, засуджено его заочно 24. січня 1898 р. Часописи і парламент виступили тепер ще більше загоріло проти правительства і армії. В парламенті спитано міністра війни Кавіняка, на яких основах засуджено Драйфуса? Кавіняк відповів, що на основі бордеро, картинки з «*Cette savante de D...*» і ще одного тайного акту, котрого не назвав. Се стало ся 8. липня 1898 р., а 10. липня заявив полковник Пікарт, (що симчасом вернув з Африки), що всі наведені Кавіняком акти фальшиві. Пікарта увязнено за се. Перед увязненем заявив однакж Пікарт, що він не піде дорогою Генрія і не наложить на себе руки. Наколи би помер (?) у вязниці, то най суспільність буде певна, що его силою спрятано. Скомпромітований Кавіняк уступав, наслідник его ген. Цурлінден паде за ним враз з кабінетом і аж теперішній кабінет Дінуя рішив ся розглянути ближше цілу справу і довів до звісного зрішення касаційного суду. Естергазови признав ся вже, що написав бордеро власною рукою з розказу полковника Сандгера, а також провірено, що завальованою дамою бун пок. Генрі та що він картинку з допискою «*Cette savante de D...*» доповнив іменем Драйфуса.

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Два ще сойми доживають свого віку, долішно-австрійський і тирольський. В останнім розправляно на днях не коньче прихильно про постуляти Італіянцив, а в долішно-австрійськیم ухвалено скоротити шкільну науку по селах з осьми на сім літ, а дітий перед чотирнадцятим роком віку зборонено уживати до фабричних робіт. Вандруючий сойм істрийський закрито в минулу суботу. При тім показало ся, що бюджет істрийський ледви дیشه. Краєві розходи виносять 1,137,208 корон, а доходи лише 295,490. Недобір ухвалено покрити всякими способами, іменно: 35 процентом додатком до реальних податків, 45% додатком до непосредного особистого податку, а 100% додатком до консумційного податку. Надто наложено на гектолїтр пива 1-70 зр., а 6-68 — 10-02 зр. на горівку. Хорватські послы не явились до кінця сесії.

Доповняючий вибір одного посла в Вельє випав в користь католицкого людовця, коваля Етца, проти націонала. Етц одержав на 501 голосуючих 354 голосів. Видко, що Вольф не коньче «вибурує» зрадників німецької справи.

Про збори руских послів з 1-го червня у Львові появили ся в N. fr. Presse і Politik вірні вісти. N. fr. Presse сказала: В виду важности теперішньої хвилі і питання, яке становище мали би заняти рускі послы супроти національно-політичних постулятів Німців, як і в виду обставини, що розходило ся о сформуловане національно-політичних постулятів всіх коронних країв Австрії, запрошено на сі збори також послів Окуневского і Тавякєвича. Послїдний відкинув однакж запросини. — Отже навіть N. fr. Presse узнала вагу такої акції. А «Дзюло»? «Дзюло» сказало, що ті збори «не мають ніякого значіння».

Oprawski Tygodnik подає до відомости основу різького протесту трех чеських і трех польских послів сойму шлеского проти національно-політичної програми лівіці. Послы ті, хоч правительство і належачі до парламентарної більшости, домагають ся так само як рускі перекладення національної рівноправности на Шлеску і кличуть суспільність славянську до кріпкого постояня за права Чехів та Поляків. А в нас? В нас «Дзюло» каже їти руским послам з Німцями, а про протест проти геґемоністичних змагань лівіці доси ще не свилось «Народній Раді».

До понедїлка вечера не загоостили ще угорські міністри до Відня, хоч приїзд їх заповіли вже і угорські дзєвники. Симчасом в Пешті раду радять, як на Туна стати, а дзєвники угорські, що би скріпити становище Селя, грозять заєдно розривом торговельної спільности і навіть заснованем окремого потного банку. Що однакж сі погрози не мають великого впливу на Долитавщину свідчить факт, що N. fr. Presse з недїлі дуже поважно розбирає лихі наслідки, які би поплили з такого розриву на самуж Угорщину, як не менше і та проява, що, приміром, Reichwehr просто визиває Угорщину до розриву з Австрією. Наколи вже Сель — каже Reichwehr — так доконьче хоче мати свободну руку в 1903 році, то чи не було би лучше для Австрії зірвати всякі зносини з Угорщиною вже тепер? Най Угорщина попробує жити поза австрійським кредитом, най бе і свої гроші, а ми побачимо гнєть, як то угорський промисл стане двигатись без австрійських капіталів і яку вартість будуть мати угорські банкноти на наших і заграничних торгах? Намірила нас Угорщина придавити до стїни в часі обнови трактатів торговельних з Европою в 1903 році, то лучше вже завтра зробім з Сельом чистий рахунок.

А симчасом з других боків шлють ся вісти, що Сель крихту инакше думає, ніж всякі Narp-i та Hgar-i, та що він враз з Гораньським придумує нову, скорійшу формулку для нас. За нову організацію банку поступив би Сель вже до 35% в квоті, а на нову організацію пожадав би навіть до 1900 року. Австрійський кабінет держить ся в цілій квестії досить пасивно, хоч можна припустити, що ґр. Туна не відкине розумного і справедливого компромісу. Се стверджує і відєньска N. Montags Ztg., кажучи, що компроміс не виключений, позаяк угорські ліберали бажають довести до якогось порозуміння. Те саме письмо заручає, що переговори продовжають ся з виразної волі цїсаря та що ґр. Голуховський енерґічно посередничить. Сель має загостити до Відня 6 червня.

Цїкавий при тім є зазив орґану архієпіскопа праского: «Katholische Listy» до ґр. Туна. Орґан сей заохочує ґр. Туна, що би він на мадярскї аспірації відповів окликом, який в своїм часі підніс ґр. Гогенварт: рівноправність всіх, отже і угорских народів. Лише в сей спосіб можна би вкоротити буту Мадярів.

Найдальше в комбінаціях на будуче посуив ся вічний кандидат портфельовий ґр. Штірк в своїй Montags Presse. Він велить собі доносити з Пешти з найлучшого жерела, що оба кабінети подадуть ся до димісії і що цїсар прийме димісію. Відтак буде Сель іменованій міністром заграничних справ, а в Австрії буде зложений коалїційний кабінет, що спробує позискати собі сторонництва для парламентарного переведеня угоди. Президентом угорского кабінету стане ґр. Цакі. Чи до австрійского кабінету увїд: ґр. Штірк? — Montags Presse не каже.

Вольф гедівива! після N. W. Montags Ztg. німецькі радикали підготовлюють велику (!) демонстрацію проти ґр. Туна. Всі німецькі громади вишлють небавом на его адресу письменні яркі протести проти — § 14-го. Той самий тиждєвник повтаряє давно вже кольпортовану вість, будьто бар. Діпавлі притягне небавом до правиці антисемітів, але за ціну, що правиця зірве всякі зносини з — Чехами (!).

Париж був 4. червня зрїлищем демонстрації проти Любета. В часі, коли президент республіки вертав з Отелї з кінських перегонів, старали ся соціальні демократи зобидити его криками, а ґр. ґр. Христїанї, член клубу Steeple chase, грозячи Любетови палицею, мав навіть доторкнутись его капелюха. Після других вістий обкидано повіз Любета гнилими яйцями. Полїція увязнила в наслідок того до 30 осіб. По демонстрації, котру Любе звіс з холодною кровю, зїбрала ся сейчас рада міністрів і постановила потягнути демонстрантів до суворой відвічальности. Кажуть, що демонстрація була з гори уложена та що в нїй мали участь тахож і роялісти. «Soit» каже, що Христїанього публика побила до крови і що лише полїція оберегла его від смерти. Рошфор знав про намірений напад на Любета. Любе мав по повороті до елізейської палати сказати: «Їхав я, як тровлений дикий звїр». Мимо нападу заповів Любе перегонним комісарам, що в слїдуючу недїлю явить ся опять

на перегорах. Принявши чин президента, сказав Любе, не можу ховати ся перед ніякими небезностями і витриваю на тім становиску до кінця. Вечером намагалась громадка кількадесяти людей увільнити увязнєних з поліційних арештів. Напад не повів ся. Кабінет розпорядив в деяких домах перевести строгі ревізії.

В англійськїм парламенті відповів на інтерпеляцію пос. Прованда підсекретар министерства заграничних справ, що правдою є змаганє Росії до будови залїзниці з Манджурії до Пекінґу, як і те що Китай сему супротивив ся. Англія спитала ґр. Муравієва в тій дразливій справі, але про се ще не годить ся говорити прилюдно.

За Кароліни має Іспанія одержати від Німеччини 25 мільонів пезетів.

Гаґска конференція ухвалила покласти до коша всякі проіамятні письма, які могли би на ее адресу насїтити.

НОВИНКИ

— Посол Барвіньський відїхав вчера на збори езекутивного комітету правиці, що відбудуть ся 6. червня.

— Засїданє Видїлу Руского товариства педагоґічного відбуде ся в суботу дня 10. мая о 9 го днї 6. де звичайно.

— Товариство імени Котларевского у Львові виставить десь в другій половині червня одноактову штуку І. Франка: «Майстер Чирняк». Дохід призначений на будову руско-українского театру у Львові.

— Вечерниці в пам'ять Михайла Драґоманова відбудуть ся у Львові в другій половині червня заходом універзитетської українсько-рускої молодїжи у Дьвові. В своїм часі подасть ся ближшу програму.

— Сильна туча з громами перетягнула в недїлю около 5 години пополудни над Львовом і околицею. День був вельми погідний і теплий, аж з полудня нагло наблизилась сильна буря, голубий небозвід засупив ся чорними хмарами, а густий зливний дощ по части з градом при акомпаняментї громовой канонади розворушив спокійну природу. Буря тревала звиз півтора години, а улиці Львова перемїнили ся в ручїї гірскї потоки. Всі заповіджені прогульки і фестини не повели ся, а прогульковичі старались трамваями і фіякрами чим скорше дістати ся до своїх мешкань. Вечером падав дощ далі а вчера і нинї температура понизилась.

— Славянські академічні товариства в Відни між иньшими і «Сїч» устроюють нинї вечерниці в честь Пушкіна. «Stewo Polskie» додає від себе таку замітку при сій оповістї: «Шкода, що більша часть сих товариств мовчала, коли польскій народ съвяткував сотні роковин родин Міцкевича». На се ми скажемо, що ту хїба винуваті нащадки Міцкевича, що в більшій части не можуть найти собі симпатї у Славян.

— Іспит зрілости в ц. к. академічній (рускій) гімназії у Львові відбуд ся в днях від 27. мая до 2. червня під проводом краєвого інспектора Ів. Левицкого. Приступило до іспиту 25 абітурієнтів. Узнані зрїлими отєї абітурієнти: Величковский Євгеній, Вильчинський Ярослав, Ганущак Стефан (з відзначенем), Глуховецький Василь, Головацкий Стефан, Гузар Всеволод (з відзначенем), Гуль Теодор, Гумєнюк Роман, Кордацевич Євгеній, Кулицкий Николай, Курдикий Петро, Курилів Михайло (з відзн.), Левицкий Спиридон, Приплєс Стефан, Савицкий Иван, Савчак Володимир, Скрипчук Иван, Соболта Модест, Цьорох Ілля, Чайковский Йосиф і Чарнецкий Александр. Двом абітурієнтам дозволено поправити іспит з фізики по ферїях, а два відступили від іспиту.

В суботу, 3-го червня, відбуло ся торжественне врученє абітурієнтам свїдоцтв зрілости. Насамперед промовив директор Е. Харкевич і іменем інспектора, своїм і екзамінаційної комісії похвалив абітурієнтів за совістне сповнюване обовязків та примірне поведєне в часі гімназїальних студій і висказав надїї, які в будуче покладає на абітурієнтів заведєне, котре опускають, і руска суспільність. Відтак господар кляси проф. Кокорудз подав в своїй промові ради абітурієнтам для будучих їх студій і цілого житя, щоб осягнувши почестні становища стали ся пожиточними членами свого народу. Вкінці по промові абітурієнта Стефана Ганущака, зверненій до директора, господаря кляси, професорів і своїх колеґів, наступила роздача свїдоцтв.

— Львівска кадєтска школа має напевно вже отворити ся в осєні сего року. Красні будинки на тую школу (при гостинци Стрийськїм повисше кладовища) уже готові. Призначений уже і командант тої школи, іменно майор Оттон Шмід з 24. полку піхоти. Поки-що делеґовано его до Відня вистудювати порядки в тамошній кадєтскій школі. Сеся львівска кадєтска школа є з чергли шїснацята в Австро-Угорщині.

— **Пригода Любета.** Дещо важніше про сю пригоду подаємо в телеграмах і рубриці: «з політичного поля». Дещо з пригоди подаємо на сім місці. О годині 2½ по полудні виїхав Любе повозкою без ескорти та перегони в Отелі. В повозці Любета сиділи президент кабінету Діпуї і шеф військового кабінету, Белльод. В другій повозці сиділа жено Любета, в третій син Любета і ординансовий офіцер. Побіч повозів їхали на біцикліях кілька поліціянтів в цивільнім убраню. Публіка витала Любета на щільній дорозі окликами. Прибувши на площу перегонів, Любе засів на трибуні межи своєю женою а женою італійського амбасадора Торніельго. Побіч пані Любе сиділа жено іспанського амбасадора, пані Кастиль. Понеслися оклики: най жив Любе, на що відозвали ся голоси з громадки молодих людей, що стояла перед трибуною: Димісія! Панама! Vive l'armee! Проч з Любетом! Публіка ще раз загреміла: Най жив Любе! Демонстранти, пристроєні в білі гвоздики, стали голосніше своє кричати. Директор міської поліції, Греліе, змішав ся між демонстрантів («золоту молодіж» Парижа), а президент Любе розмавляв симчасом спокійно з графинєю Торніель. Нагло побачено, що якийсь молодий чоловік, з білим гвоздиком у сурдута, вскочив на трибуну президента і вимахуючи палицею наближав ся до Любета. Графиня Торніель підняла ся з місця і дружила рукою Любета, що читав програму перегонів. Любе відвернув ся і щасливо ухилив ся перед ударом палиці, що досягнула опирала его фотелю і упала. Молодий чоловік підніс скоренько палицю і став онять кричати: Димісія! Панама! змірив ся в друге на Любета і досягнув его канелюха. Любе поправив спокійно згнетений канелюх і полишив ся на своїм місці. В тій хвили кинулись на молодого чоловіка генерали Цурлінден, Брігер і Белльод, а президент палати Дешавель і префект поліції Блян помогли їм скинути молодого напастника з трибуни. Пані Любе поблідла, але бачучи спокій свого чоловіка, сіла на своє місце. Сусід єї, амбасадор турецький Мунір-бей, у спокуював єї, коли молодий Любе, думаючи, що батька зранено, став в дверях кликати поліцію. Пані Цурлінден попала в спазми, а ген. Цурлінден зателефоновав по три ескадрони кінноти. Шеф поліції, Тони, схватив молодого напастника сильно за рамя, сей однакж став пручати ся і боронити себе. Але его задержано. Провірено, що він є гр. Фердинандом Христіанія і числить 35 літ. Відтак повторились демонстрації при Ser-le Royale. Тут кивенось на генерала Брігера і на шефа поліції Тоніог, що їхав товаришів Христіаніого в зад. Тоніого побито до крови, а ще сильніше офіцера Грілерого так, що аж залитий кровю упав на землю. В тій хвили наспіли поліційні агенти і увязнили 135 осіб. Любе сказав тоді: Ті панове думають, що мене стрівають. Я остану на місці до кінця перегонів. А ще також лишать ся — звернув ся Любе до сусідки гр. Торніель. — І я лишу ся — відповіла гр. Торніель. До комітетових перегонів сказав Любе: Ви, панове, не виноваті. Я вам не докорюю. Наколи завтра устроїте перегони, то я явлюсь на них. В неділю запрошено мене на grand-rug і я на певно прибуду. В повороті до елізійської палати сказав Любе: Ді став ся я на президентуру, як той пец, котрого бють. Моя ціла родина відраджувала мені прийняти се достоїнство, я рівнож не кочіче їхав ся, але тепер остаюсь на сім становську, коли мені грозять. Я виконаю свій мандат до кінця. Лишу ся на тім становищі наче прищубованій. Межи увязненими находять ся і кількох чинних офіцерів, що будуть віддані воєнному суду. — В носольській палаті говорив на другий день про прагоду президента міністрів Діпуї. (Гляди телеграми). По его річі сказав Касаняк: край має вже до спта республіки. Ревізія процесу Драйфуса затяжить на вас тяжко. Ви хочете взвизити генералів, ваших товаришів. Весь край зворушив ся при повороті Маршанда Край же лише на чоловіка. — Відтак прочитав президент палати лист міністра справедливости Лєгрета з домаганем, щоби почати слідство проти ген. Мерсіе. Націонал Лєсіе вносить, щоби президенту кабінету (Діпуї) оставити в стан обжалованя. Другі послї промовляли за обжалованем Мерсієра. Вкінці прийато 299 голосами проти 238 внесене пос. Пуркері, щоби відрочено іменоване слідчої комісії проти ген. Мерсіє аж до покінчення суду над Драйфусом. (Мерсіє є сим самим чоловіком, що в 1894 р. яко міністер війни велів Драйфуса увязнити). Говорять, що Лєбре велить ще увязнити генералів Боалєфре'а і Гонсе. — З всего виходить, що демонстрація в Отелі мала характер антідрайфусівский, а учасниками в ній були молоді шляхтичі (роялістична) і частина армії, ті «дармоїди», про котрих згадав Діпуї в парламенті.

— **Справа Драйфуса.** Обчислюють, що Драйфус відіде з Чортівського острова 11. червня а 26. червня прибуде до Бресту, звідки буде перевезений до військової в'язниці в Рен, де відбуде ся воєнний суд над ним. Телеграма Драйфуса до жени своєї з 23. мая гласить: «Надію ся, що трибунал буде справедливий і направить все зло, та ще не ебавом верну до Франції». Драй-

фус знає вже, що касаційний трибунал рішив перевести нову розправу.

— **Перед трибуналом адміністраційним в Відні** відбудуть ся сего місяця між иншими отсі публичні устні розправи: дня 10. червня: Йосифа Волошиновича і товаришів з Рожайтова против галицького намістництва за вибори громадскі; — дня 17. червня: Франца Шуберта і товаришів з Козови против галицького намістництва і многих громадян з Вишатич против перемиского староства, обі також за громадскі вибори.

— **На дні моря.** В Архіпелягу грецьким, близько отрова Чесме, видобуто на днях з дна моря золота і срібла вартости кількасот тисяч. Є се затоплена каса воєнна, що находилась на турецьким кораблі в битві під Чесме, де російська фльота затопила турецьку флоту в 1776 р.

— **Бійка в родині.** Вчера привезено до суду С. III з Борків великих віддалених на дві милі від Львова сильно побитого Івана Кивада. Побив его в страшний спосіб власний его пасерб Нестор Породко wraz з двома парубками. Судовий лікар оглянув побитого і відставив его до шпиталю, а прокуратория завела слідство проти нелюдскому пасербови.

— **Лічене скаженини.** Лікар др. Квятковський з Варшави винайшов спосіб лічення скаженини, і робить досвідди перед лікарською комісією в Петербурзі. Проби повели ся. Др. Квятковський предложить справоздане про новий свій винахід міністеріи внутрішних справ.

— **Дефравдація.** В місті Мако на Угорщині відкрито велику дефравдацію у громадскім заряді. Бурмістра, старшого інженера і бухгалтера засуспендовано, а прокуратория завела проти них слідство.

— **Оригінальний процес.** Один еталій подорожний французської західної залізниці став процесувати ся із залізничною компанією, що обтяжує йому абонантовий білет ріжними друкованими оголошеннями, після его виводів не має она до сего найменшого права, бо є се просто невігода для пасажирів. Вибагливий сей пасажир виграв процес у всіх інстанціях.

— **Новий карабін.** У військовім таборі під Шалльон роалть тепер проби з новою стрільбою, винайденою капітаном Додето. Є се карабін 6½ міліметрового калібру, що має перевищати своїм прикметами зброю малого калібру, уживану досі в иньших европейских війсках. Его найважнійшою прикметою є то, що вага набоїв є дуже мала, так, що можна їх набрати велике число з собою Далі куді сего карабіну торощать кости, та забивають на віддалене 2000 метрів.

— **Залізнична катастрофа.** На залізничім двірці в Чикаго стрінули ся в сих днях мотори двох електричних поїздів по причині недогляду машиніста. Сорок осіб є сильно ранених; на щастє ніхто не потернів на житю.

— **Залізнична катастрофа.** По причині заломаня пневматичної бремзи в'їхав сими днями в ночи поштовий поїзд до почекальні на двірці, та розвалив стіни та двері. Два кондуктори погибли на місці, два машиністи та один подорожний є сильно ранені.

— **Залізнична шулерня.** Недавно повело ся петербурскій поліції підглянути одну славу шулерню та арештували в ній богато осіб. Уживано там незваних досі прирядів, бо грачі не грали картами лише залізничні табличками, до яких не сьміє ніхто доторкати ся пальцями. Их підношено горі при помочі магнесів. Таким чином мала бути усунена всяка можливість шахрованя при грі. Показало ся однак, що помимо сего всего нашлись ся такі добродії, що зручно шахрували ще і при сих картах. Всі постійні гості тої залізничної шулерні стануть перед судом.

— **Смерть в суді.** В громадскім суді в Шадку коло Каліша мала відбутися 25. мая розправа 81-літної старовини Якубикової проти рідному єї синові з першого подружя Тороньскому по тій причині, що він не дав їй утриманя. В часі розправи розжалобила ся так сильно старенька мати, що упала на землю трупом. Всі присутні селяни стали викидати синові его лихе поведене з матірю, та він поправив ся бодай хоч по єї смерті, та справив їй гарні похорони.

— **Народна італійска бібліотена** у Фльоренції що дістає після вимогів права по однім примірнику кожної публікації друкованої в Італії, числить тепер коло мільонє брошур та книжок, 275.000 листів та автографів, 19.000 рукописий, 22.750 нот та музичних творів.

— **Дрібні вісти.** Президент м. Львова др. Малаховський вернув до Львова та переняв урядованє. — В околиці Кракова в понеділок поробив град великі шкоди. — З арешту в Буську вилізли арештанти мур та утікло їх п'ятьох: Іван Жуковський, Мих. Ковальський, Мар. Домбровський, Яків Швайцер і Осип Дінегаб. — Намістництво розписало на день 30. червня вибори трицятьох членів і трицятьох заступників до лікарської палати у східній Галичині. — Дня 29. мая відобрали собі жите два вояки перемискої залози; один з них Витовський з 58. п. п. застрівив ся підчас варті. — Маршалок кр. скликує кравчу комісією для торговельних справ на 18. с. м.

Наука, штука, література.

— **Конкурс на мужа,** шутка в 5. актах з місцевого побуту Льва Лопатинського — ціна 35 кр. оправленої в полотно, з гарними витисками 50 кр. — Замовлена з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10 у Львові.

К О Н К У Р С.

Виділ «Рускої Бесіди» у Львові розписує конкурс на посаду самостійного директора руско-народного театру. Поданя належить вносити на письмі до 30. н. ст. червня 1899 р. до Виділу: «Руска Бесіда» у Львові, Ринок ч. 10., де можна також отримати ближші інформації.

Львів 25. мая 1899.

„Руска Бесіда“ у Львові.

— **З наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—5 по полудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому випозичають ся книжки лише за кавдиєю. — Канцелярия Товариства отворена від год. 9—1 рано і він 3—6 по полудни. В неділі і свята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Телеґрами.

Відень, 6. червня. Вчера пополудни відбула ся рада кабінету під проводом гр. Туна. Доси не загостили угорскі міністри до Відня. Надіють ся їх приїзду в середу. З проволоки приїзду Селя до Відня вносять, що він укладає ся з сторонацтвами угорского сойму. N. W. Tagblatt в дописи з Пешту хоче однакж знати, що угорське правительство стоїть що до речинця правосильности угоди при 1903 році. Але компроміс не виключений, тільки не з гр. Туном, а з его наслідником(?). Деякі угорскі дневники голосять навіть на певно, що гр. Тун уступить, а зложено нового кабінету буде поручене намістникови чеському, гр. Куденгове. У відні не з нають нічого про таку комбінацію.

Відень, 6. червня. Вчера прибули тут на нинішні збори члени езекутивного комітету праввиці. Наради відбудуть ся о 4. годині сполудня. Предметом нарад буде крім обговореня загальної ситуації і справа постулятів ліввиці.

Відень, 6. червня. Вчера закрито долішно-австрійскій сойм. Намістник, гр. Кільмансеґ, дякував за довіре, згадав однакж з жалем про пристрастні розправи в соймі, котрі обнизили достоїнство законодатного тіла. Він має надію, що кр. виділ при укладі нового реґуляміну постарає ся о усунене непарламентарного тону з палати.

Відень, 6. червня. Демонстрації проти Любета осуджує тутешна праса дуже сурово.

Париж, 6. червня. Вчера зложено множество кондолєнційних заяв Любетови в елізейскій палаті. Крім сенаторів, послів та визших державних і військових достоїнників переслали свої картинки члени дипломатичного тіла. Посли республіканські, радикальні і соціяльно-демократичні переслали Любетови адресу, в котрій виявляють єму свою вірність для республіканського устрою держави. В посольській палаті соціяліст Лялош похваляє відвагу Любета, консерватист Лярхентей кличе: Любет не є чоловіком чести! Се панамчик! На сали крик і зворушенє. Лярхентей кричить онятно: В Отелі увязнено самих честних людей. Проч з Любетом! Протести. Президент виключає Лярхентея з засіданя. Посли наклонюють его до виходу. Являє ся командант парламентарної сторожи з жовнірами і звиває посла до опущеня салі. Лярхетей виходить, в кульоарах чути оклики: Най жив Любе! Президент міністрів Діпуї говорить відтак: По вчерашній пригоді поздоровляємо поклоном Любета, котрий є порукою республіканського устрою держави. Скандалу допустились представителі доброго смаку і елеганції. Чого може надіятись Франція від сих дармоїдів? Ми знали про їх намір і оберегли президента в часі его повороту з Отелі перед напастниками. Се погані і нікчемні люди. Відвічальність за все беру на себе, а вас прошу о довіре.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6-10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6-20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислава		
	6-50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		1-55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
	7-10	з Зимної-води		2-08	» » » дв. Підзамче		
	7-40	з Янова		2-45	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави		
	7-55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8-30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
	7-44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9-10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)		
	8-05	» » на дв. головний		9-25	до Янова		
	8-15	з Сокаля, Рави рускої		9-35	до Підволочиск, Бродів, Гусатина дв. Підз.		
1-30	9-00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9-53	» » » дв. гол.		
	11-15	з Ярослава і Любачова		10-10	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова		
1-50	11-55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12-50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята		
	1-01	з Янова		2-15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята		
	1-40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		9-45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)		
2-20	5-15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3-05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів		
2-35	5-40	» » на дв. голов.		3-15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.		
	5-55	з Сокаля, Белзця і Любачова		3-20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.		
				3-26	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.		
				5-25	до Брухович		
					до Ярослава		
Ніч				Ніч			
8-45	6-40	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		6-21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави		
	6-20	з Іцкан, Сучави		6-40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.		
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6-50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.		
	7-58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7-00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
	8-15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7-10	до Сокаля і Рави рускої		
	8-14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7-20	до Тернополя дворець головний		
	9-21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7-42	дворець Підзамче		
	9-55	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту		7-47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900		
12-30	10-10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		8-35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.		
	10-08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		9-10	» » » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.		
	10-25	» » на дв. голов.		2-36	10-40 до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави		
	10-30	з Лавочного (Пешту) Хирова		10-50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока		
	12-10	зі Скольного, Калуша		11-10	до Підволочиск, Бродів дв. головний		
	3-05	з Підволочиск на дворець Підзамче		11-32	» » » дв. Підзамче		
	3-30	» » на дворець головний		4-10	до Кракова (Відня, Берлина)		
2-16	6-00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		5-50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня		

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красицьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховани папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а в річно, девозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдодатливіш зарадження.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі иньші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільского життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

істерична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., 1. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в обісних годинах Замісцеві панночки приймає на помешканє

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сільніше узгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківский, Львів, улица Зибликевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне
впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самордне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ЕУНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах.

На 4%

знижає стопу пропентову від вкладок щадничих

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою у Львові почавши від 1 липня 1899.

До 1. липня 1899 будуть вклади опроцентовані ще на 4 1/2%.

Дмитро Затурський

поручає своєю

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тєваллий і елегантний Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відворотною поштою.

140